

„Suntem suficient de deștepți încât să ne facem treaba la locul de muncă, dar să nu ne întrebăm de ce o facem. Așa că muncim și iar muncim, fără să mai avem timp să ne trăim viața pentru care muncim.”

Mâncare, apă, pământ. Principalele elemente de care avem nevoie pentru a supraviețui sunt deținute de către corporații. Nu există hrană pentru noi în copaci, nici apă proaspătă în izvoare, nici pământ să ne construim case. Dacă încerci să iei ceea ce îți oferă Pământul, ajungi la închisoare. Așa că ne supunem regulilor lor. Descoperim lumea prin intermediul cărților de școală. Ani la rând stăm și regurgităm ce ni se spune. Suntem testați și notați precum subiecții unui studiu de laborator. Suntem crescuți să nu fim diferiți, să nu facem o diferență în această lume. Suntem suficient de deștepți încât să ne facem treaba la locul de muncă, dar să nu ne întrebăm de ce o facem. Așa că muncim și iar muncim, fără să mai avem timp să ne trăim viața pentru care muncim. Și așa vine o zi în care suntem prea bătrâni pentru a mai munci. Atunci suntem lăsați să murim și copiii noștri ne înlocuiesc în acest joc”.

Urmăriți materialul video de mai jos pentru restul poveștii sau citiți transcriptul

[aici](#)

.

SURSA:

[Think Outside of the Box](#)